

er saaledes, at det forelagte Lovudkast kom til at, undergaae den Forandring, at istedetfor en almindelig Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde Fæstningsværkerne til Hvemsomhelst, kom Lovforslaget kun til at indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen til at afhænde dem til Kjøbenhavns Commune, samt derefter at nedlægge dem som saadanne. — Det andet Niemed med Lovudkastet, som jeg nævned, var at forklaffe Cierne af de private Grunde, som ligge imellem Fæstningsværkerne og Demarcationslinien paa Sjællandsfiden, Afgang til at erhverve Byggefrihed. Staten besidder nu Ret til at forbyde Opførelsen af visse Bygninger paa det nævnte Terrain, og hvilken end Oprindelsen til den nævnte Servitut, der saaledes paahviler de nævnte Eiendomme, i hvert enkelt Tilfælde maatte være, saa er det utvivlsomt, at denne Ret nu er hos Regjeringen. Dette er ogsaa blevet indrømmet og bestemt udtalt i den Betænkning, som den 16de April blev forelagt af det i Folkethinget nedsatte Udvalg, og hvori det hedder: „at det i alt Fald er uimodsigeligt, at der paahviler de private Grunde en meget søelig Indskrænkning i Bygningensfriheden, og denne er det, som der aabnes Afgang til at faae hævet imod et Vederlag, da det ikke længer har en saa væsentlig Betydning for Staten at holde dette Terrain frit for Bebyggelse, efterat Strækningerne hinsides Søerne ere blevne opfyldte af nye Dværetter.“ Da nu Staten besidder denne Ret, og da Indrømmelse af Byggefriheden vil for de paagældende Grundeiere medføre en meget betydelig Fordeel, idet det kan forudsæes, at denne Frihed vil føre til en betydelig Værdiforhøielse af de paagældende Grundeierdomme, og da Statskassen vil komme til at afholde betydelige Udgifter til Forsvarsvæsenet, har Regjeringen troet paa Statskassens Vegne at burde foreslaae et Forlig, som skulde afflattes under den lovgivende Magts Auspicier. Det saaledes foreslaaede Forlig skulde gaae ud paa, at Staten allerede nu indrømmer de paagældende Grundeiere Byggefrihed imod et Vederlag, som skulde være lig den halve præsumerede Værdiforhøielse af de paagældende Grunde. Det er denne Tanke, som har fundet sit Udtryk i de to første Paragrapher i det oprindelige Lovudkast, og

som er fuldkommen tiltraadt af Folkethinget. Folkethinget har imidlertid troet at burde afsatte Paragrapherne noget anderledes end i Regjeringsudkastet, og, da der derved ikke er fremkaldt nogen væsentlig Forandring i Lovens Indhold, i visse Retninger endogsaa en Forbedring, har Regjeringen ikke troet at burde modsætte sig disse Forandringer. — Der er imidlertid foregaaet en ikke uvæsentlig Forandring, idet § 3 i det oprindelige Lovudkast er udgaaet. Denne § 3 indeholdt et Paalæg for Regjeringen om at opsigte de Keverjer, som i Tidens Løb vare blevne udstedte, inden 5 Aar efter Bekjendtgjørelsen af Udsalbet af den i § 2 ommeldte Taxation, naar ikke Afløsning i Henshold til § 2 havde fundet Sted. Da det var en stringent Bestemmelse, som Regjeringen ikke satte stor Pris paa, har den ikke modsat sig, at den udgif. — Der var endvidere i § 5 i det oprindelige Lovudkast taget en Reservation med Hensyn til et Terrain af 14 Tdr. Land, som skulde kunne overdrages til Brug for Actieselskabet Tivoli, og der var ligeledes deri omtalt den Grund, som Kjøbenhavns Vandværk har til Brug. Disse to Punkter udgif ogsaa med Regjeringens Samtykke som overflødige.

Det er saaledes, at Lovudkastet har faaet denne Form, hvori det blev vedtaget af Folkethinget den 11te d. M., og i hvilken det nu foreligger for det høie Thing. § 1 indrømmer, at de ved Placat af 13de October 1824 og Lov af 6te Januar 1852 fastsatte Indskrænkninger i Henseende til Benyttelsen af Grundene imellem Fæstningsværkerne om Kjøbenhavn og Demarcationslinien af 1852 skulde for de paa Sjælland liggende Grunde kunne afløses efter de i nærværende Lov givne Regler. — § 2 indeholder de nærmere Bestemmelser om, hvorledes Taxationen af de paagældende Eiendomme skal finde Sted for at udfinde den Værdiforhøielse, som Gjennemførelsen af denne Lov vil give Anledning til. § 3 bestemmer, at intet Terrain indenfor Demarcationslinien i Fremtiden maa henlægges til Kirkegaarde. — § 4 indeholder en Bestemmelse, som bemyndiger Regjeringen til at træffe et Magestift med Kjøbenhavns Universitet, saaledes at Universitetet til Anlæg af en botanisk Have saaer et Areal af 21 Tdr. Land imod at op-